

PERÉNYI LÁSZLÓ, DR.

1908. december 8. Budapest – 1969. május 13. Budapest

Ügyvédcsaládból származott. Jogi diplomája megszerzését követően ügyvédjelölt, majd ügyvéd lett. A második világháború idején több alkalommal hívták be munkaszolgálatra: Erdélybe, Ukrajnába, végül a szerbiai Borba vitték. A köztes időben és utóbb vízszelő segédmunkásként dolgozott.

1946. április 2.–1948. április 2. között a Magyar Államrendőrség Budapesti Főkapitánysága Gazdaságrendészeti Osztályán szolgált rendőr alhadnagyként. 1948. április 2-án a Budapesti Államügyészség alelnökévé nevezték ki. 1952. novemberben berendelték a Legfőbb Államügyészségre. 1953. augusztus 19-től az akkor felállított Legfőbb Ügyészségen osztályvezető, 1954. április 1-től önálló csoportvezető ügyész, 1954. november 9-től főosztályügyész lett.

Az 1956-os forradalom idején beválasztották a Legfőbb Ügyészségen megalakult ideiglenes forradalmi bizottságba, a végleges bizottságból már kimaradt. 1960. január 6-tól a Legfőbb Ügyészség Büntetőbírói Főosztályán önálló csoportvezető ügyész volt.

Az 1956-os forradalom utáni megtorlás idején ő képviselte a másodfokú vádhatóságot Sipos Zsigmond és társai büntetőperében, s továbbra is fenntartotta a vádat a Fővárosi Bíróság dr. Tutsek Gusztáv vezette tanácsa által 1957. június 21-én első fokon halálra ítélt Sipos Zsigmond, Erdész József és Bakosi László vonatkozásában. A dr. Lázár Miklós vezette tanács 1957. augusztus 13-án Sipos és Erdész halálos ítéletét helybenhagyta, Bakosét viszont tizenöt évi börtönbüntetésre enyhítette. A másodfokú tárgyalást követő kegyelmi tanácskozáson Perényi Sipost és Erdészt sem tartotta kegyelemre méltónak, s miután indítványát a tanács elfogadta, mindkettőjüket kivégezték.

KITÜNTETÉSEI

Munka Érdemérem (1962. március 6.)

FORRÁSOK, IRODALOM

Legfőbb Ügyészség Irattára XI. 2370.

Budapest Főváros Levéltára. XXV. 4. a. B. 2378/1957. Sipos Zsigmond és társai pere.